

ГЛАВА 24.

И Авраамъ бѣше старъ, прѣминалъ
на възрасть; и Господь благослови А-
2 враама въ всичко. И рече Авраамъ на
раба си, по-стария въ дома му, на
настоятеля на всичкия му имотъ: Да
3 туришъ ржката си подъ бедрото ми, И
ще те закълна въ Господа Бога на не-
бето и Бога на земята че нѣма да взе-
мешъ жена за сина ми отъ дѣщеритѣ
4 на Хананейцитѣ между които живѣя; Но
ще идешъ на мѣстото ми, и при рода
ми, и ще вземешъ жена за сина ми
5 Исаака. А рабътъ му рече: Може да
не ще жената да дойде подирѣ ми въ
тази земя; трѣба ли да заведе сина ти
въ оназь земя отъ дѣто си излѣзълъ?
6 И рече му Авраамъ: Пази, да не вър-
7 нешъ сина ми тамъ. Господь Богъ не-
бесний който ме взе изъ дома на отца
ми и отъ земята на рождението ми, и
който ми говори, и който ми се закълъ
и рече: На твоеото сѣме ще дамъ тазъ
земя, той ще изпрати ангела си прѣдъ